Конспект лекції (8)

▼ Загальні відомості про unittest

unittest в Python є вбудованим фреймворком тестування, який дозволяє створювати і виконувати тести для перевірки правильності вашого коду. В основі unittest лежить концепція одиниць тестування, які дозволяють перевірити правильність роботи окремих частин вашого програмного коду.

Основні етапи використання unittest виглядають наступним чином:

Імпорт бібліотеки:

```
import unittest
```

Створення класу тестування:

Ваш клас тестування повинен успадковувати клас <u>unittest. TestCase</u>. У цьому класі ви визначаєте різні тести за допомогою методів, які починаються зі слова "test".

```
class MyTest(unittest.TestCase):
def test_example(self):
# Ваш код для перевірки правильності
```

Визначення тестів:

Для визначення тестів використовуйте методи, які починаються зі слова "test". У цих методах ви можливо викликаєте ваш код і використовуєте різні методи асерції для перевірки очікуваних результатів.

```
def test_example(self):
    result = some_function()
    self.assertEqual(result, expected_result)
```

Запуск тестів:

Використовуйте вбудований метод <u>unittest.main()</u> для автоматичного виконання всіх тестів, коли скрипт запускається.

```
if __name__ == '__main__':
    unittest.main()
```

▼ Імпорт файлів для тесту

Зазвичай функції не пишуться в тесті, а імпортуються туди.

Найпростіше зробити імпорт файлу, що лежить в тій самій папці що й тест.

```
import unittest
from main_module import add # у папці де створено файл тесту
# є файл main_module.py і в ньому
```

Проте якщо файл не лежить в поточному каталозі то python потребує "пояснення" де взяти файл.

Зробити це можна декількома методами.

1. Динамічний імпорт модуля

```
from importlib.machinery import SourceFileLoader

module_name = 'math'
math_module = SourceFileLoader(module_name, '/folder/math.py').load_module()

result = math_module.add(2, 3)
```

Цей код використовує клас sourceFileLoader 3 модуля importlib.machinery для динамічного імпорту модуля math 3 файлу /folder/math.py . Давайте розглянемо його крок за кроком:

- 1. from importlib.machinery import SourceFileLoader: Цей рядок імпортує клас SourceFileLoader 3 МОДУЛЯ importlib.machinery. SourceFileLoader є інструментом для завантаження модуля з файлу на диску.
- 2. module_name = 'math' : Задаємо ім'я модуля, яке ми хочемо завантажити. У цьому випадку це ім'я math.
- 3. math_module = SourceFileLoader(module_name, '/folder/math.py').load_module(): Створюємо об'єкт sourceFileLoader, який завантажує модуль з вказаного файлу. Метод load_module() викликається для завантаження самого модуля.

- module_name ім'я модуля, яке буде використовуватися після завантаження.
- /folder/math.py шлях до файлу, з якого ми хочемо завантажити модуль.
- 4. result = math_module.add(2, 3): Зараз, коли модуль завантажений, ми можемо використовувати його функції чи класи. У цьому випадку викликається функція add з завантаженого модуля math.
- 2. Додавання папки з модулем в шлях пошуку

```
import sys
import pathlib
sys.path.insert(0, str(pathlib.Path(__file__).parent.parent))
from folder.main_module import add
```

Цей код використовує модулі sys та pathlib, щоб змінити шлях пошуку модулів у Python та імпортувати функцію add з модуля main_module в папці folder.

Розглянемо кожен рядок коду окремо:

- 1. import sys: Цей оператор імпортує модуль sys, який надає доступ до функціоналу, пов'язаного з виконанням Python.
- 2. import pathlib: Цей оператор імпортує модуль pathlib, який надає об'єктно-орієнтоване інтерфейс для роботи з шляхами файлів та каталогів.
- 3. sys.path.insert(0, str(pathlib.Path(_file__).parent.parent)): Цей рядок додає два рівні вище шлях до поточного файлу до шляху пошуку модулів Python.
 - pathlib.Path(__file__) ОТРИМУЄ ШЛЯХ ДО ПОТОЧНОГО файлу.
 - parent.parent двічі визначає два рівні вище каталогу від поточного файлу.
 - str(...) конвертує об'єкт шляху в рядок.
 - sys.path.insert(0, ...) вставляє цей шлях на початок списку шляхів пошуку модулів.
- 4. from folder.main_module import add: Після зміни шляху пошуку модулів у sys.path, цей рядок імпортує функцію add з модуля main_module в

папці folder.

Загальною метою цього коду є те, щоб забезпечити можливість імпортувати функцію add з модуля main_module, навіть якщо поточний файл розташований в іншій частині проекту. Це дозволяє вам структурувати свій проект і використовувати функції або класи з інших частин проекту, що знаходяться на різних рівнях вкладеності.

▼ Перевірка тверджень

В <u>unittest</u> фреймворку для перевірки тверджень використовуються методиасерти (assert methods), які належать до класу <u>unittest.TestCase</u>. Ці методи дозволяють вам встановлювати різноманітні твердження та перевіряти їхню правильність під час виконання тестів.

self.assertEqual()

self.assertEqual() - це метод, який використовується у тестах фреймворку unittest для перевірки того, чи два значення є рівними. Цей метод входить до складу класу unittest.TestCase і використовується для порівняння фактичного результату з очікуваним.

Ось простий приклад використання self.assertEqual():

```
import unittest

def add(a, b):
    return a + b

class TestAddFunction(unittest.TestCase):
    def test_add_positive_numbers(self):
        result = add(2, 3)
        self.assertEqual(result, 5)

def test_add_negative_numbers(self):
    result = add(-2, 3)
        self.assertEqual(result, 1)

if __name__ == '__main__':
    unittest.main()
```

self.assertTrue()

self.assertTrue() - це метод у фреймворку unittest, який використовується для перевірки того, чи вираз expr є істинним (True). Якщо вираз істинний, тест вважається успішним, в іншому випадку він

вважається неуспішним і генерується відповідне повідомлення про помилку.

Приклад використання self.assertTrue():

```
import unittest

def is_even(num):
    return num % 2 == 0

class TestIsEvenFunction(unittest.TestCase):
    def test_even_number(self):
        result = is_even(4)
        self.assertTrue(result)

    def test_odd_number(self):
        result = is_even(7)
        self.assertTrue(not result)

if __name__ == '__main__':
    unittest.main()
```

▼ інші твердження

```
В фреймворку unittest \epsilon ще дуже багато засобів перевірки тверджень. self.assertNotEqual(a, b): Перевіря\epsilon, чи а не дорівню\epsilon \epsilon .
```

self.assertNotEqual(result, unexpected_result)

self.assertFalse(expr): Перевіряє, чи вираз expr є хибним.

• self.assertFalse(is_invalid)

self.assertIsNone(a): Перевіряє, чи а є № .

• self.assertIsNone(result)

self.assertIsNotNone(a): Перевіряє, чи \overline{a} не ε None.

• self.assertIsNotNone(result)

self.assertin(a, b): Перевіряє, чи а входить в b.

• self.assertIn(item, container)

self.assertNotIn(a, b): Перевіряє, чи а не входить в b.

• self.assertNotIn(item, container)

self.assertAlmostEqual(a, b): Перевіряє, чи числа а та в приблизно рівні.

• self.assertAlmostEqual(result, expected_result, places=2)

▼ Вивід даних

У unittest фреймворку можна виводити повідомлення користувача за допомогою методу print()

або будь-якого іншого механізму виводу. Однак результати тестів (повідомлення про успіх чи помилку) виводяться в консоль за замовчуванням.

Крім того assert methods мають параметр msg в якому можна вказати помилку, яка буде виведена коли тест провалиться, наприклад:

```
self.assertEqual(result,
expected_result,
msg=f"Тест не пройшов. Результат {result} не дорівнює очікуваному."
)
```

▼ Тестування виключень

У <u>unittest</u> фреймворку є спеціальні методи для тестування винятків. Ви можете використовувати ці методи для перевірки, чи виникає виняток під час виклику певної функції чи методу. Основні методи для тестування винятків:

1. self.assertRaises(exception, callable, *args, **kwargs): Перевіряє, чи виклик callable(*args, **kwargs) ВИКЛИКАЄ ВИНЯТОК ТИПУ exception.

```
import unittest

def divide(x, y):
    return x / y

class TestDivision(unittest.TestCase):
    def test_divide_by_zero(self):
        with self.assertRaises(ZeroDivisionError):
            result = divide(5, 0)

if __name__ == '__main__':
    unittest.main()
```

У цьому прикладі тестування перевіряє, чи виклик функції divide(5, 0) викликає ZeroDivisionError.

2. self.assertWarns(warn, callable, *args, **kwargs): Перевіряє, чи виклик callable(*args, **kwargs) викликає попередження (warning) типу warn.

```
import unittest
import warnings

def issue_warning():
    warnings.warn("This is a warning", UserWarning)

class TestWarning(unittest.TestCase):
    def test_warning(self):
        with self.assertWarns(UserWarning):
        issue_warning()

if __name__ == '__main__':
    unittest.main()
```

У цьому прикладі тест перевіряє, чи виклик функції issue_warning() викликає попередження userwarning.

3. self.assertLogs(logger=None, level=None): Перевіряє, чи логгер реєструє повідомлення на певному рівні.

```
import unittest
import logging

class TestLogging(unittest.TestCase):
    def test_log_warning(self):
        logger = logging.getLogger(__name__)
        with self.assertLogs(logger=logger, level='WARNING'):
            logger.warning("This is a warning message")

if __name__ == '__main__':
    unittest.main()
```

У цьому прикладі тест перевіряє, чи логгер реєструє попередження (WARNING) під час виклику logger.warning().

Ці методи дозволяють вам ефективно тестувати винятки та інші види повідомлень в рамках тестів вашого програмного коду.

▼ Зміна рівня деталізації виводу

Параметр verbosity при виклику unittest.main(verbosity=x) визначає рівень деталізації виведених повідомлень під час виконання тестів. Різні значення

verbosity вказують на різний рівень деталізації виводу.

Значення verbosity може бути в межах від 0 до 2:

- verbosity=0: Не виводить додаткових повідомлень. Виводяться тільки крапки або F/S/E/R в залежності від результатів тестів.
- verbosity=1: Виводить інформацію про кожен тест, якщо він пройшов чи не пройшов
- verbosity=2: Виводить детальну інформацію про кожен тест, включаючи імена тестів та час виконання.

Параметр verbosity є корисним при відладці або аналізі результатів тестів, оскільки він дозволяє збільшити обсяг інформації, яку ви бачите на консолі під час виконання тестів.

Якщо ви не вказуєте verbosity (або вказуєте verbosity=None), тоді використовується значення за замовчуванням, яке часто є 1 або іншим значенням, що визначається залежно від реалізації конкретного тестувального середовища або фреймворку.